

שעירי יום הכפורים, שמביאים שני שעירים אחרים להגריל עליהם, ועל ידי זה יש לפנינו שני שעירים שווים, החי שבזוג הראשון, והשווה לו בזוג השני.

- לדעת רב, מצוות הקרבה או שילוח מתקיימת בחי שבזוג הראשון, [כפי מה שעלה עליו הגורל], ושכנגדו בזוג השני רועה.

- ולדעת רבי יוחנן, המצווה מתקיימת בשעיר שבזוג השני, והחי הנותר מהזוג הראשון רועה.

ודיני רעיה אלו, הם כדעת תנא קמא, וטעמו, משום שאין חטאת ציבור מותר, כלומר אם היה דבר זה בחטאות ציבור, היה דין הנותרת למיתה, כי בעלים מתכפרים בזו שכנגדה בזוג האחר, וחטאת שנתכפרו בעליה באחר מותר, אבל עתה, שחטאות ציבור הן, אין דינן למיתה אלא לרעיה.

ולדברי רבי יוחנן, משנתנו היא כדברי הכל [בדין חטאת שנתכפרו בעליה באחרת], **שכן לדברי הכל, כשמתכפרים בעלים בשניה, הראשונה דינה למיתה.**

דף ס"ה

אבל לדברי רב, לכאורה משנתנו אינה לא כדברי רבי ולא כדברי חכמים, שכן לדברי רב, הראשונה עצמה גם כן ראויה להקרבה לאחר שזווג לה שעיר נוסף, ואם כן, כשמביא שני שעירים, ואחד מהם יהיה שווה לה, מאחר ששני השווים ראויים להקרבה, הרי זה כמפריש שתי חטאות לאחירות, ואף ביחיד הכל מודים שאין הנותרת מותרת, ולמה תלה התנא של משנתנו דין רעיה בכך שהחטאת ציבור היא.

ותירצו זאת, שלדברי רב, **מאחר שמתחילה כשמביא את הזוג השני, דעתו שמה שראוי הראשון יעשה בראשון**, [כי מצווה בראשון], **נמצא שמתחילה השעיר השני שכנגדו לא בא לאחירות, אלא לאיבוד, ומשנתנו כדעת רבי, שגם כשאבדה הראשונה, והפריש שניה, ולבסוף הקריב את הראשונה, השניה דינה למיתה**.^נ

^נ תימה לי, הוה מצי לשנויי, הא מני רבי שמעון היא, דלית ליה רועה כלל בחטאת יחיד, ואפילו בהפריש שתי חטאות לאחירות, כדמשמע [בכמה דוכתי] ... ויש לומר, דמתנייתין לא מתוקמא כוותיה, דקתני מתנייתין, מת אחד מהם, מביא שנים אחרים ומגריל עליהם, ואיהו אמר לעיל מביא חברו שלא בהגרלה. [תוס'].